

Deze lijst is bedoeld om het effect te verduidelijken van het voorstel van de Commissie voor een richtlijn betreffende diensten, dat goedgekeurd is op 13 januari 2004

De voorgestelde dienstenrichtlijn zou:

- Economische groei en duurzame werkgelegenheid stimuleren. Sinds 1993 heeft de Interne Markt reeds voor 1000 miljard euro aan welvaart en 2,5 miljoen jobs gezorgd. Dit zou nog aanzienlijk stijgen indien we een echte interne markt voor diensten kunnen scheppen.
- Het veel makkelijker maken voor bedrijven, en met name KMO's, om in de hele EU diensten te kunnen verlenen. Dit zou de concurrentie over de landsgrenzen heen bevorderen, waardoor de prijzen zullen zakken en de kwaliteit en de keuze voor de consument zullen verbeteren.
- Een einde maken aan nutteloze formaliteiten en paperassen, bvb door de vereenvoudiging van toelatings- en erkenningsvereisten die aan bedrijven opgelegd worden. Bedrijven zouden alle formaliteiten on-line en via één contactpunt kunnen afhandelen.
- De samenwerking tussen de nationale autoriteiten in de verschillende lidstaten verbeteren, om de consument te informeren en te beschermen, en om oneerlijke bedrijven en illegale arbeid te bestrijden. Een betere uitwisseling van gegevens en een nauwere samenwerking tussen lidstaten zouden een einde maken aan de huidige nutteloze herhaling van de diverse nationale controles en formaliteiten.
- Discriminatie van bedrijven en consumenten op basis van hun nationaliteit beëindigen. Zo zouden bvb de toegangsprijzen voor musea en culturele manifestaties voor buitenlandse toeristen niet hoger mogen zijn.
- De voorwaarden verduidelijken waaronder patiënten recht hebben op de terugbetaling van in een andere lidstaat gemaakte medische kosten, zodat patiënten een ruimere keuze hebben voor een hoogwaardige medische behandeling.

De voorgestelde dienstenrichtlijn zou een aantal dingen niet verwezenlijken. Het zou:

- De lidstaten niet dwingen om hun openbare diensten te liberaliseren, of om deze diensten open te stellen voor concurrentie. De richtlijn wil enkel op Europees vlak het verrichten van diensten vergemakkelijken en vereenvoudigen in die sectoren waar concurrentie reeds een normale zaak is.
- De vrijheid van de lidstaten niet beperken om vast te leggen wat zij beschouwen als “openbare diensten” of als diensten van algemeen economisch belang. Lidstaten zouden nog steeds kunnen beslissen hoe deze diensten moeten worden georganiseerd en gefinancierd.
- Geen invloed hebben op de manier waarop de lidstaten hun gezondheids- en sociale zekerheidsdiensten organiseren. De lidstaten moeten zelf beslissen in welke mate en onder welke voorwaarden bedrijven (zoals privé hospitalen) diensten mogen verlenen die betaald worden door de sociale zekerheid.
- Geen bijzondere invloed hebben op de sociale zekerheidssystemen. Een lidstaat zou enkel de in een andere lidstaat verstrekte zorg moeten terugbetalen onder dezelfde voorwaarden als de terugbetaling van de op zijn eigen grondgebied verstrekte zorg.
- Niet leiden tot sociale dumping door het binnenbrengen van “goedkope” werkkrachten uit andere lidstaten. De regel dat een bedrijf dat werknemers naar een andere lidstaat stuurt ook de sociale wetgeving van deze lidstaat – inbegrepen het minimumloon - moet toepassen, blijft onveranderd.
- Niet beletten dat lidstaten bedrijven en werknemers op hun grondgebied kunnen controleren. De lidstaat waar de dienst wordt verricht zou nog steeds de arbeidsomstandigheden kunnen opleggen, en ter plaatse (zoals op bouwwerven) controles kunnen uitvoeren. Het kan ook alle relevante informatie vragen aan het bedrijf dat er werknemers aan het werk stelt.
- De bescherming van de openbare gezondheid, de openbare veiligheid en consumentenrechten niet ondermijnen.